

[Hans Hansen (Rørby).]

sig som Køber, kapitalstærk Køber, og det medfører ganske naturligt en Stigning i Grundværdierne. Det er Folket, der skal betale, og det er Jordejerne, der har Fordelen, naar man gennemfører Ekspropriation efter Grundlovens Bestemmelse. Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at han er langt, langt bagefter i sine Betragtninger over Løsningen af Jordspørgsmaalet, for det, som han her foreslaar, og som vi allerede til en vis Grad har prøvet, har overalt vist sig at fordyre Jorden og at være til større Fordel for dem, der solgte, end for dem, der købte.

Lovforslagets tekniske Opbygning skal jeg ikke her opholde mig ved. Jeg skal dog nævne en Ting, jeg ved Gennemlæsning af Lovforslaget og Bemærkningerne faldt over, og som jeg ikke lige straks forstod; det staaer i Bemærkningerne, men er ikke klart udformet i Lovforslaget. Naar Overdragelse af en Ejendom finder Sted, skal der, inden Skødet underskrives, fremlægges Attester til de kommunale Myndigheder om, hvor meget den Værdistigning, der har fundet Sted fra Nulpunktet i 1936 til nu, har udgjort. Det er i Bemærkningerne anført, at der af et Stykke Jord, for hvilket der betales 4 pCt. i Grundværdistigningsafgift, ogsaa skal betales Grundskyld. Ved nærmere Eftertanke og ved Konference med forskellige kyndige Kommunalmedmænd er jeg dog blevet klar over, at det er fuldkommen rigtigt, thi Forholdet er det, for at sige det kort, at hvis der ikke havde været den Paa-ligning af en Grundskyldspromille, som de forskellige Kommuner har, og som naturligvis maa være forskellig, saa vilde Grundværdistigningen have været større, end den er. Det er meget sandsynligt, at Grundværdien visse Steder, hvor der har været udprægede Spekulationsindkøb, vil falde stærkt, og derfor er Omfanget af det offentlige Indtægter gennem en Grundstigningsskyld her ret problematisk.

Ser vi paa Tallene for Grundvurderingerne i 1932 og 1945, er Grundvurderingen der, hvor Nulpunktet er ansat, i 1932 4,9 Milliarder Kr., men i 1945 6,7 Milliarder Kr. Det vil altsaa sige, at Grundværdien efter Vurderingerne er ca. 1 800 Mill. Kr. større i 1945 end i 1932. Nu er det klart, at hvis man regner med en 4 pCt.s Afgift af denne Værdistigning, som naturligvis med Fradrag af arbejdsskabte Forbedringer og den 10 pCt.s Margen og Konjunkturtillægget til Nulpunktet vil blive noget nedsat, saa bliver den Indtægt, det offentlige vil faa her, selv om den bliver nedsat med ca. 1/4,

ca. et halvt Hundrede Millioner. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højt-ærede Finansminister, at denne Indtægt for det offentlige anvendes til Nedsættelse af Skatter. Vi tror i Retsforbundet — hele vor Politik er jo bygget over en Løsning af Jordspørgsmaalet —, at en Afgift paa Ejendomsretten til Jorden betyder en Retfærdighedshandling og i Virkeligheden er en Udbygning af den sande Ejendomsret. Naar man afløser Skat paa de Værdier, der er skabt ved Arbejde, og indfører en Skat paa de Værdier, Fællesskabet har skabt, har man i Virkeligheden udbygget Ejendomsretsbegrebet med en Grundskyld, som jeg og mange med mig haaber at staa over for inden alt for lang Tid. Men for at faa den fulde Virkning af en Grundstigningsskyld og en fuld Grundskyld er det nødvendigt, at man bruger Beløbet til Afløsning af Skatter for derved at indføre Ejendomsret til de Værdier, man har skabt ved sit Arbejde, og samtidig indføre Folkets Ejendomsret til de samfundsskabte Værdier. Det synes jeg der er god Mening og Logik i. Jeg ser en Fare i, at man indfører Grundstigningsskyld oven paa de andre Skatter, for derved opnaar man ikke det, som skal opnaas ved denne Grundskyld.

Jeg haaber, det vil lykkes det kommende Udvalg at komme igennem den vanskelige tekniske Opbygning, som jeg erkender foreligger med Hensyn til Adskillelsen af Forholdene i 1936 og 1948. Jeg haaber, det skal lykkes gennem en Udvalgsbehandling at faa en Lov, der naar Formaalet: at slaa Bunden ud af enhver Grundspekulation her i Landet. Hvilken Sikkerhed der i Virkeligheden bliver for, at Køberne ikke kommer til i hvert Fald i en Overgangstid at betale noget, beror i højere Grad paa Lovens Virkninger end paa Paragraffernes Udformning. Hvis ikke Lovens Virkning bliver, at Spekulationsgrunde i stort Tal afhændes, saaledes at Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel bliver et andet end nu, og der bliver flere Sælgere, flere Udbud, saa tror jeg, det vil være vanskeligt gennem Lovens Paragraffer at forhindre, at der sker private Aftaler, for saa vil der jo stadig være den Kamp om at komme til Jorden, som der er nu; men hvis Lovens Virkning bliver den, man haaber, at de, der har investeret deres Kapital i et Spekulationsobjekt, anser denne Kapital for tabt, saa vil de indse det urimelige og haabløse i at blive liggende med en Grund og derfor udbyde den. Det vil altsaa sige, at hvis Lovens Virkning bliver et større Udbud af Grunde, vil det være den bedste Sikkerhed for, at Køberen ikke kommer til